by little, by degrees; stundum (dat.), at times, sometimes (3) little distance, a little way, a bit (hann stóð s. frá dyrunum); (4) hour; tvær stundir dags, two hours; (5) pains, exertion; leggja s. á e-t, to take pains about a thing.

STUND, n. *dust* (gneri hann of andlit honum moldar stundinu).

STUNDA (AĐ), v. to have one's mind bent upon, be intent upon, care for (þótti Eiríkr konungr enga þá hluti s. vilja, er landsmönnum væri til nytsemdar); also with preps., s. á e-t, to strive after (þessir s. fast á at ræna okkr); s. til e-s, to strive towards, aim at (stunduðu báðir til þess, at H. konungr skyldi gefa þeim konungs nafn); ef þit stundið þangat, if ye proceed thither; to seek or cultivate one's friendship (ef hann vildi s. til Knúts konungs).

STUNDAN, f. (1) taking interest in; margir menn er hann áðr hefir haft s. af, who formerly have cultivated his friendship; (2) painstaking (þú hefir ekki haft fyrir þína s.); (3) pursuit, industry (af lífi þínu ok s. munu mikil stór-tíðindi hljótast).

STUNDAR, gen. from 'stund'; with an adj. or adv., very, quite (s. heilráðr; mæla s. hátt; kippa s. hart); -BIÐ, f. brief delay; -ÉL, n. brief storm; -HRIÐ, f. small interval; -VEGR, m. short way, small distance; -ÞÖGN, f. brief silence.

STUNDA-TAPAN, f. loss of time.

STUND-LIGA, adv. with zeal, eagerly; -LIGR, a. temporal, worldly.

STUNDUM, adv. sometimes, now and then (see 'stund').

STUNGA, f. stab (from a weapon).

STURLA (AĐ), v. to derange, disturb (hví sturlar þú hjarta sjálfs þíns?).

sturlan, f. (mental) derangement or trouble (hugar s.).

STUTT-BRŒKR, f. pl. short trousers or drawers; -BÚINN, -KLÆDDR, pp. clad in short clothes (hann var -klæddr); -LEIKAR, m. pl. abruptness; skilja í -leikum, to part abruptly; -LEITR, a. short-faced; -LIGA, adv. shortly, abruptly (mæla -liga til e-s); -LIGR, a. brief, abrupt; -MÆLTR, pp. (1) short-spoken (-mælir ok fátalaðr); (2) harsh (hón var -mælt við sveininn); -ORÐR, a. short-worded.

STUTTR, a. (1) short (stutt skyrta, s. kyrtill); (2) scant (stutt hjálp); (3) short-spoken, snappish (konungr svarar stutt ok styggt).

STÚDERA (AĐ), v. to study.

STÚFR (-S, -AR), m. stump.

STÚKA, f. (1) sleeve (cf. 'brynnæfrastúka'); (2) wing of a building.

STÚLKA, f. girl, lass (ung s.).

STÚPA, v. to stick up (rare).

STÚRA, f. gloom, sadness.

STÚRU-MAÐR, m. a care-worn man.

STÚTR, m. a stumpy thing (cf.' drykk-jarstútr'); a stump, end.

styðja (styð, studda, studda), v. (1) to rest (one thing on another), esp. so as to support oneself thereby; s. hendi, fæti, to rest one's hand or foot on something (annarri hendi styðr hann á herðar Jökli); (2) to stick, pierce (þeir Gullveig geirum studdu); (3) s. e-n, to hold one up, support one; skriðnaði hann öðrum fæti ok studdi sik með hendinni, he supported himself with his hand; (4) fig. to support, aid (hann studdi ráðvanda menn í heilræðum); (5) refl, styðjast, to lean upon (Á. studdist á øxi sína); s. við konungs borð, to lean the hands upon the king's table.

STYGĐ, f. dislike, aversion; hafa s. við en, to show dislike to; mæla af s., to speak